

U S T A W A

z dnia 2017 r.

o zmianie ustawy o publicznym transporcie zbiorowym oraz o zmianie niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1440, 1753, 1890 i 1893) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3:

a) w ust. 1:

– pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1071/2009 z dnia 21 października 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dotyczące warunków wykonywania zawodu przewoźnika drogowego i uchylające dyrektywę Rady 96/26/WE (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 51);”,

– pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1177/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. o prawach pasażerów podróżujących drogą morską i drogą wodną śródlądową oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 334 z 17.12.2010, str. 1).”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W zakresie regularnego przewozu osób realizowanego w strefie transgranicznej, przepisy ustawy stosuje się z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1414, z późn. zm.) oraz rozporządzenia (WE) nr 1073/2009 w zakresie międzynarodowego transportu drogowego”;

2) w art. 4 w ust 1:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

2) dworzec – obiekt budowlany, w którym znajduje się miejsce przeznaczone do odprawy pasażerów, w skład którego wchodzi w szczególności: przystanki

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, ustawę z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym oraz ustawę z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym.

komunikacyjne, punkt sprzedaży biletów, punkt informacji dla podróżnych, poczekalnia oraz węzeł sanitarny,

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) komunikacja miejska – gminne przewozy pasażerskie wykonywane przez operatora publicznego transportu zbiorowego w granicach administracyjnych gminy miejskiej albo gmin miejskich sąsiadujących, jeżeli zostało zawarte porozumienie albo został utworzony związek międzygminny lub związek metropolitalny w celu wspólnej realizacji publicznego transportu zbiorowego; określenie to nie obejmuje przewozów realizowanych wyłącznie na obszarze gmin miejsko-wiejskich;”;

c) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) linia komunikacyjna – połączenie komunikacyjne na:

- a) sieci dróg publicznych lub drogach wewnętrznych albo
- b) liniach kolejowych, innych szynowych, linowych, linowo-terenowych, albo
- c) akwenach morskich lub wodach śródlądowych

– wraz z oznaczonymi miejscami do wsiadania i wysiadania pasażerów, po których odbywa się publiczny transport zbiorowy;”;

d) pkt 25 otrzymuje brzmienie:

„25) wojewódzkie przewozy pasażerskie – przewóz osób w ramach publicznego transportu zbiorowego wykonywany poza granice administracyjne powiatu i niewykraczający poza granice jednego województwa, określenie to obejmuje również przewóz do najbliższego zintegrowanego węzła przesiadkowego w województwie sąsiednim lub przewóz do najbliższej stacji, na której jest możliwe techniczne odwrócenie biegu pociągu, oraz przewóz powrotny; inne niż przewozy gminne, powiatowe, powiatowo-gminne, metropolitalne i międzywojewódzkie;”;

3) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. 1. Plan zrównoważonego rozwoju publicznego transportu zbiorowego, zwany dalej „planem transportowym” opracowuje organizator, o którym mowa w art. 7.

2. Plan transportowy uchwalony przez właściwe organy jednostek samorządu terytorialnego stanowi akt prawa miejscowego.”;

4) uchyla się art. 9a;

5) w art. 12:

a) ust 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Plan transportowy określa:

1) linię komunikacyjną, linie komunikacyjne lub sieć komunikacyjną niezbędne do zaspokojenia potrzeb przewozowych mieszkańców obszaru właściwości organizatora;

2) informację o:

a) oznaczeniu linii komunikacyjnych,

b) liczbie pasażerów obsługiwanych na danej linii komunikacyjnej z uwzględnieniem potoków pasażerskich w określonych przez organizatora przedziałach czasowych w ciągu doby oraz poszczególnych dni tygodnia,

c) przystankach, dworcach i zintegrowanych węzłach przesiadkowych zlokalizowanych na danej linii komunikacyjnej,

d) pakietach linii komunikacyjnych obejmujących co najmniej jedną linię komunikacyjną o wysokim średnim potoku pasażerskim i co najmniej jedną linię komunikacyjną o niskim średnim potoku pasażerskim, przewidzianych do obsługi przez operatorów w transporcie drogowym.

2. Przy opracowywaniu planu transportowego należy uwzględnić w szczególności:

1) konieczność zapewnienia potrzeb przewozowych mieszkańców obszaru właściwości organizatora;

2) potrzeby zrównoważonego rozwoju publicznego transportu zbiorowego, w szczególności potrzeby osób niepełnosprawnych i osób o ograniczonej zdolności ruchowej, w zakresie usług przewozowych.”,

b) uchyla się ust. 4,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw transportu określi w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres planu transportowego oraz sposób jego opracowania z podziałem na część tekstową i graficzną, uwzględniając skalę opracowań kartograficznych, stosowane oznaczenia i nazewnictwo oraz rodzaj transportu, którym będzie wykonywany przewóz.”;

6) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Art. 14. Do aktualizacji planu transportowego, o której mowa w art. 11 ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 10, art. 11 ust. 1, art. 12 i 13.”;

7) w art. 15:

a) w ust. 1:

– pkt 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5) ustalaniu stawek opłat za korzystanie przez operatorów i przewoźników z przystanków komunikacyjnych, dworców i zintegrowanych węzłów przesiadkowych, zlokalizowanych na liniach komunikacyjnych na obszarze właściwości organizatora;

6) informowanie o wszystkich przystankach komunikacyjnych, dworcach i zintegrowanych węzłach przesiadkowych zlokalizowanych na liniach komunikacyjnych na obszarze właściwości organizatora oraz warunkach i zasadach korzystania z tych obiektów;”;

– uchyla się pkt 7,

b) uchyla się ust. 2;

8) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16.1. W transporcie drogowym za korzystanie przez operatora i przewoźnika z przystanków komunikacyjnych, dworców i zintegrowanych węzłów przesiadkowych pobiera się opłaty.

2. Stawki opłat za korzystanie przez operatora i przewoźnika z przystanków komunikacyjnych, dworców i zintegrowanych węzłów przesiadkowych oraz standardy, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 3 lit. a, są ustalane w drodze negocjacji między gminą, na której obszarze są zlokalizowane te obiekty i właścicielami albo zarządzającymi tymi obiektami.

3. Stawki opłat, o których mowa w ust. 2, powinny być ustalane z uwzględnieniem niedyskryminujących zasad dla wszystkich operatorów i przewoźników wykonujących publiczny transport zbiorowy na obszarze właściwości organizatora.

4. Stawki opłat za korzystanie przez operatora i przewoźnika z przystanków komunikacyjnych, dworców i zintegrowanych węzłów przesiadkowych, których właścicielem albo zarządzającym jest jednostka samorządu terytorialnego, ustalane są w drodze uchwały podjętej przez właściwy organ danej jednostki samorządu terytorialnego.

5. Stawki opłat, o których mowa w ust. 4, nie mogą być wyższe niż:

1) 0,05 zł – za jedno zatrzymanie środka transportu na przystanku komunikacyjnym;

2) 1,5 zł – za jedno zatrzymanie środka transportu na dworcu lub zintegrowanym węźle przesiadkowym;

3) 2,5 zł – za jedno zatrzymanie środka transportu na dworcu wyznaczonym zgodnie z art. 47h ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym do udzielania pomocy osobom niepełnosprawnym i osobom o ograniczonej sprawności ruchowej w zakresie określonym w załączniku I lit. a do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 181/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. dotyczącego praw pasażerów w transporcie autobusowym i autokarowym i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 2006/2004.

6. Stawka opłaty, o której mowa w ust. 5, ulega zmianie w stopniu odpowiadającym planowanemu średniorocznemu wskaźnikowi cen towarów i usług konsumpcyjnych ustalonym w ustawie budżetowej na dany rok. Zmiana następuje od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym została ogłoszona ustawa budżetowa.

7. Opłaty, o których mowa w ust. 4, stanowią dochód właściwej jednostki samorządu terytorialnego, z przeznaczeniem na:

1) utrzymanie czystości i porządku na przystankach komunikacyjnych, dworcach i zintegrowanych węzłach przesiadkowych, o których mowa w ust. 4, oraz

2) realizację zadań określonych w art. 18 – w przypadku, gdy organizatorem jest gmina.

8. Utrzymanie czystości i porządku na przystankach komunikacyjnych, dworcach i zintegrowanych węzłach przesiadkowych innych niż określone w ust. 4, należy do właściciela lub zarządzającego tymi obiektami”;

9) art. 20 otrzymuje brzmienie:

„Art. 20. Organizator może przyznać operatorowi prawo wyłączne, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1370/2007.”;

10) w art. 23:

a) w ust. 1 uchyla się pkt 2;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku, gdy umowa o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego ma dotyczyć świadczenia tych usług w wymiarze mniejszym niż 50 000 kilometrów rocznie nie jest wymagane publikowanie ogłoszenia.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Organizator zamieszcza ogłoszenie, o którym mowa w ust. 1, w Biuletynie Informacji Publicznej oraz w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.”;

11) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„1. Umowa o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego może dotyczyć:

- 1) linii komunikacyjnej albo
- 2) linii komunikacyjnych albo
- 3) sieci komunikacyjnej

– ujętych w planie transportowym obowiązującym na obszarze właściwości danego organizatora.

2. Umowa o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego w transporcie drogowym dotyczy pakietów linii komunikacyjnych, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 2 lit. d, objętych planem transportowym obowiązującym na obszarze właściwości danego organizatora.

3. Umowa o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego zawierana w przypadku, o którym mowa w art. 22 ust. 1 pkt 4, może dotyczyć linii komunikacyjnej, linii komunikacyjnych albo sieci komunikacyjnej nie objętych planem transportowym obowiązującym na obszarze właściwości danego organizatora.”;

12) w art. 28:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Po zawarciu umowy o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego organizator wydaje operatorowi zaświadczenie.”,

b) w ust. 2 uchyla się pkt 4;

13) w art. 30:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 30.1. Przewóz osób w zakresie publicznego transportu zbiorowego niebędący przewozem o charakterze użyteczności publicznej z wyłączeniem przewozów wykonywanych w transporcie drogowym może być wykonywany przez przedsiębiorcę po dokonaniu zgłoszenia o zamiarze wykonywania takiego przewozu do organizatora właściwego ze względu na obszar lub zasięg przewozów i wydaniu przez tego organizatora potwierdzenia zgłoszenia przewozu, z zastrzeżeniem art. 31.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przewóz osób w zakresie publicznego transportu zbiorowego niebędący przewozem o charakterze użyteczności publicznej w międzywojewódzkich przewozach pasażerskich w transporcie drogowym może być wykonywany przez przedsiębiorcę po

dokonaniu zgłoszenia o zamiarze wykonywania takiego przewozu do marszałka województwa właściwego ze względu na siedzibę przedsiębiorcy i wydaniu przez ten organ potwierdzenia zgłoszenia przewozu.”,

c) w ust. 3:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) proponowany rozkład jazdy zawierający przystanki komunikacyjne, dworce lub zintegrowane węzły przesiadkowe, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 6;”;

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) potwierdzenie uzgodnienia zasad korzystania z przystanków, dworców lub zintegrowanych węzłów przesiadkowych dokonane z ich właścicielami lub zarządzającymi;”;

14) art. 32 otrzymuje brzmienie:

„Art. 32. 1. W transporcie drogowym przed zawarciem umowy o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego lub uzyskaniem potwierdzenia zgłoszenia przewozu, o którym mowa w art. 30 ust. 1, przedsiębiorca uzgadnia zasady korzystania z przystanków komunikacyjnych, dworców lub zintegrowanych węzłów przesiadkowych z właścicielami tych obiektów lub ich zarządzającymi.

2. Do wniosku o uzgodnienie zasad korzystania z obiektów, o których mowa w ust. 2, dołącza się w szczególności proponowany rozkład jazdy oraz schemat połączeń komunikacyjnych z zaznaczonymi liniami komunikacyjnymi oraz zlokalizowanymi na tych liniach przystankami komunikacyjnymi, dworcami lub zintegrowanymi węzłami przesiadkowymi.

3. Właściciel lub zarządzający przystankami komunikacyjnymi, dworcami lub zintegrowanymi węzłami przesiadkowymi uzgadnia zasady korzystania z tych obiektów, jeżeli proponowany rozkład jazdy:

- 1) zawiera przystanki komunikacyjne, dworce lub zintegrowane węzły przesiadkowe, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 6;
- 2) nie ograniczy przepustowości przystanków komunikacyjnych, dworców lub zintegrowanych węzłów przesiadkowych;
- 3) nie spowoduje zagrożenia dla organizacji lub bezpieczeństwa ruchu.

4. Po zawarciu umowy o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego lub uzyskaniu potwierdzenia zgłoszenia przewozu, operator lub przewoźnik jest obowiązany, nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia uzgodnienia zasad

korzystania z przystanków komunikacyjnych, dworców lub zintegrowanych węzłów przesiadkowych, przekazać właścicielom tych obiektów lub ich zarządzającym kserokopię umowy lub potwierdzenia wraz z rozkładem jazdy oraz schematem połączeń komunikacyjnych.”;

15) w art. 34 dodaje się ust. 10 w brzmieniu:

„10. Zadania organów jednostek samorządu terytorialnego, o których mowa w ust.

1, są wykonywane jako zadania własne.”;

16) oddział 4 w rozdziale 3 otrzymuje brzmienie:

„Centralna Ewidencja Operatorów i Przewoźników”;

17) art. 39 otrzymuje brzmienie:

„Art. 39. 1 Tworzy się Centralną Ewidencję Operatorów i Przewoźników, zwaną dalej „ewidencją”.

2. W ewidencji gromadzi się dane o przedsiębiorcach:

1), z którymi została rozwiązana umowa o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego;

2) wobec których została wydana ostateczna decyzja o cofnięciu potwierdzenia zgłoszenia przewozu, o której mowa w art. 35 ust. 4.

3. Ewidencję prowadzi, w postaci elektronicznej, minister właściwy do spraw transportu, który jest administratorem danych zgromadzonych w ewidencji.”;

18) w art. 40:

a) w ust. 1 pkt 2 - 4 otrzymują brzmienie:

„2) rodzaj i zakres przewozu, wykonywanego na podstawie umowy o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego lub potwierdzenia zgłoszenia przewozu oraz przebieg linii komunikacyjnych określonych w umowie lub potwierdzeniu;

3) dane dotyczące umowy o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego lub potwierdzenia zgłoszenia przewozu , o których mowa w pkt 2:

a) datę zawarcia umowy lub wydania potwierdzenia,

b) numer umowy lub potwierdzenia,

c) nazwę organizatora, który zawarł umowę lub wydał potwierdzenie;

4) dane dotyczące rozwiązania umowy o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego lub decyzji o cofnięciu potwierdzenia zgłoszenia przewozu, o których mowa w pkt 2:

- a) datę rozwiązania umowy lub wydania decyzji o cofnięciu potwierdzenia,
- b) podstawę prawną,
- c) nazwę organizatora, który rozwiązał umowę lub wydał decyzję o cofnięciu potwierdzenia.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Organizator, który rozwiązał umowę o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego lub wydał decyzję o cofnięciu potwierdzenia zgłoszenia przewozu niezwłocznie przekazuje do ministra właściwego do spraw transportu:

- 1) dane, o których mowa w ust. 1,
- 2) informacje o rozwiązaniu umowy o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego lub o uchyleniu lub unieważnieniu decyzji o cofnięciu potwierdzenia

– w postaci elektronicznej.”;

19) w art. 46:

a) w ust. 1:

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) w transporcie drogowym w rozkładzie jazdy mogą być uwzględnione wyłącznie przystanki komunikacyjne, dworce i zintegrowane węzły przesiadkowe, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 6;”,

– w pkt 6 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„cennik opłat lub taryfa są podawane do publicznej wiadomości na dworcu lub zintegrowanym węźle przesiadkowym, a w każdym środku transportu wykonującym przewozy w ramach publicznego transportu zbiorowego znajduje się wyciąg z cennika opłat lub taryfy, przy czym cennik opłat powinien także zawierać ceny biletów ulgowych;”,

– pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) wsiadanie i wysiadanie pasażerów odbywa się tylko na przystankach komunikacyjnych, dworcach i zintegrowanych węzłach przesiadkowych określonych w rozkładzie jazdy; dopuszcza się wysiadanie pasażerów na ich prośbę, na najbliższym przystanku poza przystankami, dworcami i węzłami określonymi w rozkładzie jazdy, w uzasadnionych przypadkach, poza obszarami miast;”,

– pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) operator i przewoźnik uwzględnia uprawnienia pasażerów do ulgowych przejazdów określone w pkt 6;”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podmiot, któremu organizator zlecił realizację części lub całości zadań z zakresu organizacji publicznego transportu zbiorowego, nie może być jednocześnie:

- 1) operatorem lub przewoźnikiem, albo
- 2) podmiotem powiązany z operatorem lub przewoźnikiem w sposób uniemożliwiający bezstronną realizację zadań

– jeżeli wykonywanie tych zadań mogłoby mieć wpływ na konkurencyjność przewozów w zakresie publicznego transportu zbiorowego.”;

20) po art. 48 dodaje się art. 48a w brzmieniu:

„Art. 48a. 1. Właściwy organizator może nałożyć na operatora lub przewoźnika obowiązek przekazania w wyznaczonym terminie:

- 1) informacji i dokumentów potwierdzających, że spełnia on wymagania ustawowe i warunki określone odpowiednio w umowie o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego lub w potwierdzeniu zgłoszenia przewozu;
- 2) innych niż określone w pkt 1 informacji związanych z przewozem osób.”;

21) art. 56 otrzymuje brzmienie:

„1. W związku ze stosowaniem ustawowych uprawnień do ulgowych przejazdów w publicznym transporcie zbiorowym na wyrównanie straty z tytułu utraconych przychodów:

- 1) operatorowi przysługuje rekompensata w części, o której mowa w art. 50 ust. 1 pkt 2 lit. a, w postaci dotacji przedmiotowej – na zasadach określonych w umowie o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego;
 - 2) przewoźnikowi przysługuje dopłata z budżetu państwa w postaci dotacji przedmiotowej z tytułu uprawnień do ulgowych przejazdów, z zastrzeżeniem art. 128 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.) – na zasadach określonych w umowie zawartej z marszałkiem województwa.
2. Wydatki na sfinansowanie straty, o której mowa w ust. 1 pkt 1, są pokrywane z budżetu państwa, z wyłączeniem wydatków na sfinansowanie straty wynikającej z uprawnień do ulgowych przejazdów w komunikacji miejskiej.

3. Marszałek województwa otrzymuje subwencję z budżetu państwa na finansowanie strat wynikających z uprawnień do ulgowych przejazdów w wysokości odpowiadającej kwocie dopłat z tego tytułu udzielonych operatorom i przewoźnikom w roku poprzedzającym.”;

22) po art. 56 dodaje się art. 56a w brzmieniu:

„Art. 56a. 1. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi w drodze rozporządzenia maksymalną wysokość kwot dopłaty z tytułu stosowania ulg ustawowych, o których mowa w art. 46 ust. 1 pkt 6, w odniesieniu do jednego kilometra przewozu osób w transporcie drogowym.

2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się koszty przewozowe ponoszone przez przewoźników i operatorów oraz rodzaj i wysokość stosowanych ulg.”;

23) w art. 57 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Uprawnienie do otrzymywania rekompensaty albo dotacji, o których mowa w art. 56 ust. 1, nabywa operator lub przewoźnik, który stosuje kasy rejestrujące posiadające pozytywną opinię ministra właściwego do spraw finansów publicznych, które umożliwiają określenie kwoty dopłat w podziale na poszczególne kategorie ulg ustawowych. Kwotę dopłaty stanowi różnica pomiędzy wartością sprzedaży biletów obliczoną według cen nieuwzględniających ustawowych ulg a wartością sprzedaży tych biletów w cenach uwzględniających te ulgi.”;

24) art. 78 otrzymuje brzmienie:

„Art. 78. 1. Podmioty prowadzące działalność w zakresie regularnego przewozu osób w krajowym transporcie drogowym, kolejowym, innym szynowym, linowym, linowo-terenowym, morskim i w żegludze śródlądowej mogą ją nadal wykonywać na podstawie posiadanych uprawnień, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2018 r.

2. Zezwolenia na wykonywanie regularnych przewozów osób w krajowym transporcie drogowym, których termin ważności upływa w dniu 31 grudnia 2016 r., wydane na podstawie przepisów dotychczasowych, zachowują ważność do dnia 31 grudnia 2018 r.”;

25) w art. 79 w ust. 1 i 2, w art. 80, w art. 82 w ust. 2 oraz w art. 87 w ust. 1 i 3 wyrazy „31 grudnia 2017 r.” zastępuje się wyrazami „31 grudnia 2018 r.”;

26) w art. 81, w art. 85 w ust. 2 oraz w art. 90 wyrazy „1 stycznia 2018 r.” zastępuje się wyrazami „1 stycznia 2019 r.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 460, z późn. zm.²⁾) w art. 13 ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. Od opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 3, są zwolnione:

1) pojazdy:

- a) Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, a także sił zbrojnych państw obcych, jeżeli umowa międzynarodowa, której Rzeczpospolita Polska jest stroną, tak stanowi,
- b) służb ratowniczych, służb ratownictwa górniczego, Morskiej Służby Poszukiwania i Ratownictwa, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Służby Więziennej, Inspekcji Transportu Drogowego, Służby Celnej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego oraz Centralnego Biura Antykorupcyjnego,
- c) zarządcy dróg krajowych wykorzystywane do utrzymania tych dróg;

2) autobusy, którymi jest wykonywany przewóz osób na liniach regularnych do 50 km.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2016 r. poz. 250 i 1020) w art. 3 w ust. 2 pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) utrzymują czystość i porządek na przystankach komunikacyjnych, dworcach i zintegrowanych węzłach przesiadkowych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1440 oraz z 2016 r. poz. 1342), których właścicielem lub zarządzającym jest gmina.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1137, późn. zm.³⁾) w art. 20 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Dopuszczalna prędkość autobusu spełniającego dodatkowe warunki techniczne określone w przepisach, o których mowa w art. 66 ust. 5, wynosi:

1) na autostradzie i drodze ekspresowej – 100 km/h;

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 460, 774, 870, 1336, 1830, 1890 i 2281.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1448, z 2013 r. poz. 700, 991, 1446 i 1611, z 2014 r. poz. 312, 486, 529, 768, 822 i 970, z 2015 r. poz. 211, 541, 591, 933, 1038, 1045, 1273, 1326, 1335, 1359, 1649, 1830, 1844, 1893, 2183 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 266 i 352.

2) na pozostałych drogach poza obszarem zabudowanym – 90 km/h.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1414, z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 18b po ust.1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Dopuszcza się wysiadanie pasażerów na ich prośbę, na najbliższym przystanku poza przystankami określonymi w rozkładzie jazdy, w uzasadnionych przypadkach, poza obszarami miast;”;

2) w art. 22a w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymuje brzmienie:

„1) odmawiają udzielenia lub zmiany zezwolenia na wykonywanie przewozów regularnych w krajowym transporcie drogowym, w przypadku wystąpienia jednej z następujących okoliczności:

a) gdy wnioskodawca nie jest w stanie świadczyć usług będących przedmiotem wniosku, korzystając z pojazdów pozostających w jego bezpośredniej dyspozycji,

b) zostanie wykazane, że projektowana regularna linia komunikacyjna stanowić będzie zagrożenie ekonomiczne lub organizacyjne dla którejkolwiek z już istniejących regularnych linii komunikacyjnych, z wyjątkiem sytuacji, kiedy linie te są obsługiwane tylko przez jednego przewoźnika lub przez jedną grupę przewoźników,

c) zostanie wykazane, że wydanie zezwolenia ujemnie wpłynie na rentowność porównywalnych usług kolejowych na liniach bezpośrednio związanych z trasą usług drogowych;

2) mogą odmówić udzielenia lub zmiany zezwolenia na wykonywanie przewozów regularnych w krajowym transporcie drogowym, w przypadku gdy wnioskodawca nie przestrzega warunków określonych w posiadanym już zezwoleniu lub wykonuje przewozy niezgodnie z posiadanym zezwoleniem;”;

3) w art. 22b dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Nie jest wymagana zmiana zezwolenia na wykonywanie regularnego przewozu osób, jeżeli zawieszenie przez przewoźnika kursów, nastąpiło z przyczyn

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 486, 805, 915 i 1310 oraz z 2015 r. poz. 211, 390, 978, 1269, 1273 i 1893.

ekonomicznych, z powodu klęski żywiołowej lub z powodu szczególnych trudności spowodowanych przez klienta. ”;

4) w art. 89b po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Rozpoczęcie czynności kontrolnych wobec kierującego środkiem transportu podczas przejazdu następuje po okazaniu legitymacji służbowej przez organ uprawniony do kontroli, o którym mowa w art. 89a ust. 4, oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli, z wyłączeniem czynności, o których mowa w art. 84 ust. 4 i 5.”;

5) w załączniku nr 3 do ustawy po lp. 2.5.2. dodaje się l.p. 2.5.3. w brzmieniu:

2.5.3.	- nie spełnia wymagań dotyczących wyposażenia i oznakowania w zakresie tablicy kierunkowej	200
--------	--	-----

Art. 6. Postępowania administracyjne w sprawach o wydanie zezwolenia na wykonywanie przewozów regularnych, prowadzone na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, wszczęte i niezakończone decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, podlegają umorzeniu.

Art. 7. Postępowania administracyjne w sprawach potwierdzeń zgłoszenia przewozu prowadzone na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym, wszczęte i niezakończone decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, podlegają umorzeniu.

Art. 8. Umowy o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego, zawarte na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, obowiązują przez okres na który zostały zawarte.

Art. 9. 1. Przewoźnicy, którzy uzyskali potwierdzenie zgłoszenia przewozu wydane na podstawie zgłoszenia, o którym mowa w art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, dokonują zwrotu tego dokumentu do właściwego organizatora.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, opłaty pobrane za wydanie potwierdzenia zgłoszenia przewozu podlegają zwrotowi.

Art. 10. 1. W terminie do dnia 31 grudnia 2017 r. organizatorzy dostosują obowiązujące na ich obszarze plany zrównoważonego rozwoju publicznego transportu zbiorowego do wymagań określonych w art. 12 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą

2. W terminie do dnia 31 grudnia 2017 r. organizatorzy, na których obszarze w dniu wejścia w życie ustawy nie obowiązuje plan zrównoważonego rozwoju publicznego transportu zbiorowego, opracują projekt planu transportowego, o którym mowa w art. 12 ustawy wymienionej w art. 1, i przedłożą właściwym organom do uchwalenia.

Art. 11. Przedsiębiorca może dokonać zgłoszenia o zamiarze wykonywania przewozu w zakresie publicznego transportu zbiorowego w transporcie drogowym do organizatora publicznego transportu zbiorowego, właściwego ze względu na zasięg przewozów, od dnia 1 lipca 2018 r.

Art. 12. 1. Organizatorzy, o których mowa w art. 7 ustawy wymienionej w art. 1, w odniesieniu do linii komunikacyjnych obsługiwanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, przez przewoźników wykonujących przewozy regularne na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, publikują ogłoszenia o zamiarze przeprowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego w trybie określonym w art. 19 ust. 1 pkt 1 lub 2 ustawy wymienionej w art. 1, we właściwym dzienniku urzędowym nie później niż w dniu 1 stycznia 2018 r.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy międzywojewódzkich przewozów pasażerskich realizowanych w transporcie drogowym na podstawie art. 30 ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 13. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 12 ust. 5 i art. 38 ust. 1 ustawy o której mowa w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie upoważnień w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 14. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 2017 r. z wyjątkiem art. 1 pkt 29 w zakresie zmiany art. 56 ust. 1 pkt 2, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2019 r.